

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg de Bebenburg Serenissimorum DD.
Fratrum Principum Electorum Colon. & Bavar. Ducum &c.
... Dissertationes Theologicæ, Nomo-Canonicæ,
Historicæ, & Politicæ Ad Constitutionem ...**

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Coloniæ Agrippinæ, 1690

Constitutio Gregorii XIV. De Immunitate locali Ecclesiarum, quibusdam
exceptis casibus, inviolabiliter observanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38308

CONSTITUTIO GREGORII XIV.

DE

*Immunitate locali Ecclesiarum,
quibusdam exceptis casibus, in-
violabiliter observanda.*

1. **B.** Pius V. & Sixtus V. certis ca-
sibus permiserunt extrahi ex Ec-
clesiis homines criminosos.
2. Unde per abusum Ministrorum sa-
cularium gravia mala provenerunt.
3. Gregorius XIV. hujusmodi faculta-
tes revocat & immunitatem loca-
lem Ecclesiarum observari precipit.
4. Certos tamen casus excipit, in qui-
bus laici delinquentes Curia sacula-
ri requirenti debent remitti.
5. Prohibetur, ne Curia secularis, abs-
que licentia Iudicis Ecclesiastici, ullo
pacto quosquã extrahat & abducat.
6. Ante extractionem videndum ab
Ecclesiastico, an carceratus aliquod
ex criminibus exceptis commiserit.

A

7. Cri-

- 7. *Criminis haresis cognitio tota ad forum Ecclesiasticum pertinet.*
- 8. *Et omnium personarum Regularium in omnibus casibus.*
- 9. *Contravenientes in poenas hic enarratas incidunt.*
- 10. *Clausula sublatâ &c. & clausula derogatoria.*
- 11. *Demandatur publicatio hujus Constitutionis adjectâ sanctione poenali.*
- 12. *Dat. P. An. 1. die 24. Maii 1591. Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

1. Um aliàs nonnulli prædecessores & præsertim fel. record. Sixtus Papa Quintus, nec non Pius etiam Quintus, sancto zelo ducti diversas facultates & indulta extrahendi, etiam in casibus quibusdam à jure non permissis, ex Ecclesiis criminosos & delinquentes, compluribus sæcularibus Principibus, eorumque Curjiis & Magistratibus, sub variis modis

modis & formis, concesserint, pro-
ut in illis plenius continetur.

2. Experientia postmodum docuit,
tum ob diversitatem & differentiam
hujusmodi Indultorum, tum quia ple-
rique eorundem Principum Ministri
ex hoc ipso illa diversimodè, etiam
latius quàm par erat, & ad suum libi-
tum interpretandi occasionem arri-
puerunt, illisque abuti cœperunt,
subortam esse non mediocrem, in a-
liquibus locis, libertatis & immuni-
tatis Ecclesiasticæ perturbationem &
confusionem: alibi verò ne ipsos qui-
dem laicos Indultis hujusmodi uti
voluisse, aut potuisse, quòd populis,
inveteratâ erga Ecclesias reverentiâ,
devotis & assuetis, scandali potiùs,
quàm quietis occasionem præberent.
Illud etiam absurdum sæpenumerò
secutum est, ut infimæ interdum con-
ditionis laici non modò juris, sed et-
iam litterarum penitus ignari & impe-
riti, dum quasi potestates aut Mini-
stri Curiaë sæcularis in aliquo Castro
aut Oppidulo jurisdictionem exerce-
bant,

bant, facultatum & indulgentiarum huiusmodi limites longè excesserint, eaque suo arbitratu in sensus minùs re-
ctos & ab intentione concedentis omninò alienos detorserint, & illorum prætextu, quicquid sibi in mentem venit, attentare præsumpserint, in grave jurisdictionis & immunitatis Ecclesiasticæ præjudicium, locorum & personarum Divino cultui dicatarum contemptum, ipsius Divinæ Majestatis offensam, & scandalum plurimorum. Quare pro commisso nobis à Domino Pastoralis officii munere, prædictis absurdis & scandalis obviare, ac differentias huiusmodi ad uniformem regulam reducere, omnemque dubitandi ac perperam interpretandi occasionem dilucidâ declaratione submovere, abusus tollere, & ne Ecclesiastica jura planè conculcentur & negligentur, opportunè providere decrevimus, prout etiam dictus Sixtus prædecessor noster iisdem de causis motus statuere decreverat, licèt morte præventus hoc adimple-

re

re nequiverit : ita tamen ut , quando
 præsens temporum calamitas , & ni-
 mia , quæ jam invaluit , perversorum
 hominum malitia id exposcit , ali-
 quid , etiam ad terrorem delinquen-
 tium , & ad coercenda illorum facino-
 ra ultra id , quod prisca illa Majorum
 nostrorum disciplina , & vetus sacro-
 rum Canonum norma præscripserat ,
 in quibusdam casibus congruâ mo-
 deratione adhibitâ permittamus.

3. Hâc itaque nostrâ perpetuò va-
 liturâ Constitutione omnia & quæ-
 cunque privilegia , indulta , & gratias ,
 tam per prædictum Sixtum ac Pium
 Quintum , quàm alios quoscunque
 nostros prædecessores , aut nosmet-
 ipsos , Sedemque Apostolicam , ejus-
 vè Legatos super abducendis vel ex-
 trahendis ab Ecclesia , Monasteriis ,
 Sacellis , domibus regularibus & sæ-
 cularibus , locis vè sacris aut Religio-
 sis , aliâsque in casibus à jure permis-
 sis hominibus certorum tunc expres-
 sorum criminum reis aut fraudulentis
 decoctoribus , etiam in odium certo-

rum delictorum, & pro bono, pace,
 & quiete publica, & ex causis urgen-
 tibus, ac necessariis, & æquipollen-
 tibus casibus in jure expressis, atque
 ex paritate, identitate, aut majorita-
 te rationis extensis perpetuò vel ad
 certum nondum elapsum tempus, seu
 ad vitam alicujus Principis aut bene-
 placitum, seu alias quomodolibet
 concessa, etiam iteratis, aut multipli-
 catis vicibus approbata, & innovata,
 ac usu recepta, litterasque Apostoli-
 cas sub plumbo aut in forma Brevis,
 seu alias quomodocunque desuper
 confectas, quarum tenores hîc habe-
 ri volumus præ expressis ac ad ver-
 bum insertis, sublatâ penitus omni
 differentiâ, ita ad unam tantum for-
 mam reducimus & moderamur.

4. Ut laicis ad Ecclesias, locaque
 sacra & religiosa prædicta confugien-
 tibus, si fuerint publici latrones, via-
 rumque grassatores, qui itinera fre-
 quentata vel publicas stratas obsidēt,
 ac viatores ex insidiis aggrediuntur,
 aut depopulatores agrorum, quivè
 homici-

homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesiis, earumvè cæmeteriis committere non verentur, aut qui proditoriè proximum suum occiderint, aut Affassinii, vel hæresis, aut læsæ Majestatis in personam ipsiusmet Principis rei, immunitas Ecclesiastica non suffragetur. Sed universis & singulis venerabilibus Fratribus nostris, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, cæterisque Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælati, tam sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis Regularibus, districtè præcipiendo mandamus & præcipimus, ut laicos in casibus prædictis delinquentes ad eorum Ecclesias, Monasteria, domos, & alia loca sacra suprædicta seu religiosa respectivè confugientes, & in eis se recipientes, atque morantes, qui prædicta delicta, eorumve aliquod judicio suo commisisse videbuntur, quando à Curia sæculari fuerint requisiti, & quilibet eorum fuerit requisitus, Ministris & Officialibus Curix sæcularis absque irregula-

ritatis nota, aut alicujus censuræ Ecclesiasticæ incurſu, tradi, & conſignari curent, & faciant, & quilibet eorum curret, & faciat.

ſ. Ne autem Curia ſæcularis prædictæ Miniſtri facultate illos per ſe & propriâ auctoritate extrahendi & abducendi ſibi olim, ut præfertur, attributâ, & per præſentes revocatâ, abutantur, volumus, dictâque auctoritate decernimus, & declaramus, ut Curia ſæcularis, ejuſque Judices, & Officiales, ab Eccleſiis, Monafteriis, lociſque ſacris prædictis laicum aliquem, ut præfertur, delinquentem, in nullo ex caſibus ſupradictis, ſine expreſſa licentia Epifcopi, vel ejuſ Officialis, & cum interventu perſonæ Eccleſiasticæ ab eo auctoritatem habentis, ad quos ſolos & non alios Epifcopis inferiores, etiamſi alii ordinarii ſint, aut nullius Diœceſis, aut conſervatores ab hac Sede ſpecialiter vel generaliter deputati, prædictam licentiam dandi facultas pertineat: occurrente autem caſu in loco exem-
pto,

pto, & nullius Diocesis, tunc ad Episcopum viciniorem devolvatur hæc cognitio, & non ad alios: capere, extrahere, aut incarcerare non possint, nisi eo casu, quo ipse Episcopus, & dictæ personæ Ecclesiasticæ requisitæ illos in delictis superius expressis culpabiles, tradere, aut capturæ & carcerationi intervenire, & assistere recusaverint: tuncque reverentiæ Ecclesiæ & locis sacris debitæ memores, prædictos delinquentes, minori, quo id fieri poterit, cum scandalo & tumultu, extrahere curent.

6. Quodque delinquentes laici prædicti, postquam ut præfertur, ab Ecclesiis, locisve sacris extracti & capti fuerint, ad carceres Curia Ecclesiasticæ reponi, & inibi sub tuto & firmo carcere ac opportuna custodia data illis, si opus fuerit, per Curiam sæcularem, detineri debeant, nec inde extrahi, Curiaque sæculari prædictæ consignari, nec tradi possint, nisi cognito prius per Episcopum, seu

A 5

ab

ab eo deputatum, an ipsi verè crimina superiùs expressa commiserint: tuncque demum de mandato Episcopi per Judicem Ecclesiasticum Curiaë sæculari, quâcunque appellatione postpositâ, consignentur.

7. De crimine verò hæresis cognitio ad forum Ecclesiasticum tota pertineat, neque in ea Curia sæcularis, se quoquo modo intromittat.

8. Sicuti etiam prohibemus, ne contra Ecclesiasticas personas sæculares, aut cuiusvis Ordinis, vel militiæ, etiam sancti Joannis Hierosolymitani Regulares quoquo modo, etiam vigore prædictorum privilegiorum, indultorum, aut concessionum, quæ omnia ad terminos Juris per præsentem reducimus, procedant, aut se intromittant, illasve ab Ecclesiis, Monasteriis, domibus, locisque sacris, aut religiosis etiam in casibus in hac Constitutione expressis, extrahere, abducere, capere, carcerare, aut cognoscere de criminibus ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, aliâs quàm

quam de Jure & per privilegia eisdem ordinibus, aut militiis concessa permittitur quomodolibet præsumant.

9. Quòd si quis quâcunque dignitate & auctoritate præditus præmissorum, aut alio quovis prætextu, quicquam præter aut contra hujus nostræ Constitutionis tenorem attentare præsumperit, declaramus, eum ipso facto, censuras, & pœnas easdem incurrere, quæ contra libertatum, juris, & immunitatis Ecclesiasticæ violatores per sacros Canones & Conciliorum generalium nostrorumque Prædecessorum Constitutiones sunt promulgatæ.

10. Sicque per quoscunque Judices, ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores & S. R. E. Cardinales, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi & interpretandi facultate, in quavis causa & instantia judicariæ definiri debere, nec non irritum decernimus & inane, si secùs, super his per quoscunque quâvis auctoritate,

scienter vel ignoranter contigerit at-
 tentari. Non obstantibus præmissis,
 tam Sixti & Pii V. quàm aliorum
 quorumcumque Prædecessorum no-
 strorum litteris Apostolicis, privile-
 giis, indultis, & facultatibus, qui-
 busvis personis, etiam Imperiali, Re-
 giâ, Ducali, aut alia quâvis dignita-
 te, & auctoritate fulgentibus, aut
 Rebus publicis, Dominiis, Regnis,
 Provinciis, Civitatibus, Terris, &
 locis, eorumve Curiis, Parliamentis,
 Senatibus, Consiliis, Communitati-
 bus, Universitatibus, Collegiis, aut
 Præsidentibus, Proregibus, Guber-
 natoribus, Locatenentibus, Vicariis,
 Potestatibus, aliisque Magistratibus,
 Officialibus, Ministris, aut Consi-
 liariis, ex dictis, vel aliis etiam gra-
 vioribus & urgentioribus causis, tam
 illorum intuitu, & contemplatione,
 sive ad eorum preces & instantiam,
 quàm etiam motu proprio, & ex cer-
 ta scientia, deque Apostolicæ pote-
 statis plenitudine, ac per modum sta-
 tuti & legis perpetuæ, etiam in vim

contractus, & de Fratrum nostrorum
 consilio, sub quibuscunque tenori-
 bus & formis, & cum quibusvis præ-
 servativis, restitutivis, mentis attesta-
 tivis, derogatoriis derogatoriis
 aliisque validissimis, efficacissimis, &
 insolitis clausulis, nec non irritanti-
 bus, & aliis decretis, etiamsi inibi ca-
 veatur expressè, quòd illis, nisi sub
 certis modis & formis, & nisi de ex-
 presso eorum consensu, ad quorum
 favorem concessæ fuerint, derogari
 possit, & aliter factæ derogationes
 nullius fiat valoris, vel momenti, &
 aliàs quomodolibet concessis, etiam
 sæpiùs approbatis, & innovatis. Quæ
 omnia & singulá, ac illorum tenores
 pro expressis habentes, quatenus præ-
 missis in aliquo advertentur, aut plu-
 res quàm superius expressos casus
 contineant, auctoritate & tenore
 præmissis, omninò ac perpetuò tol-
 limus & abrogamus, ac ad terminos
 præsentis Constitutionis quoad su-
 perius descripta duntaxat, reduci-
 mus, & nolumus cuiquam de cætero

infragari, & quâlibet aliâ dictæ Sedis indulgentiâ generali vel spirituali, per quam, præsentibus non expressis vel ad verbum non insertis, effectus earum, quomodolibet valeat impediri.

II. Ut autem præsentis litteræ ad omnium notitiam facilius deducantur, mandamus illas in Valvis S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, Basilicarum de urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ de more affigi & publicari, earum etiam exemplis inibi affixis & dimissis: ac post publicationem hujusmodi volumus & decernimus, ut omnes & singulos, quos concernunt & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eorû cuilibet personaliter intimatæ fuissent. Earundem verò præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, eandem fidem in iudicio & extra illud ubique gentium & locorum haberi volumus, quæ eisdem originalibus litteris haberetur, si essent

sent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ moderationis, præcepti, mandatorum, decretorum, reductionum, declarationum, prohibitionis, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignatione Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

12. Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo primo, nono Calend.

Junii, Pontificatûs nostri
Anno primo.

DIS-